

Sygn. akt III A Ua 1420/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Josiak
Sędziowie:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Jeleniej Górze

z dnia 29 lipca 2011 r. sygn. akt VII U 105/11

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 10 grudnia 2010 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy P. B. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2010 r.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Wnioskodawca, urodzony 11 sierpnia 1950 r., nie pozostaje w stosunku pracy, nie przystąpił do OFE i wykazał 25 lat 8 miesięcy i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W dniu 1 grudnia 2010 r. złożył wniosek o emeryturę. Na

podstawie dokumentów dołączonych do wniosku organ rentowy uwzględnił łącznie 13 lat 7 miesięcy i 24 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

W okresie od dnia 9 marca 1970 r. do dnia 25 lutego 1971 r. (rok 9 miesięcy i 29 dni) wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w O. na stanowisku betoniarza, gdzie stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Wnioskodawca pracował przy produkcji betonu i zalewaniu nim form na krawężniki i płyty chodnikowe. Prace te wykonywał na hali produkcyjnej, gdzie panował kurz. Pracowano tam bez masek przeciwpyłowych.

W okresie od dnia 1 września 1980 r. do dnia 10 lipca 1981 r. i od dnia 1 września 1981 r. 23 listopada 1982 r. wnioskodawca pracował w (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pełnił funkcję wypalacza pieców. Do jego zadań należała obsługa pieców ceramicznych, dodatkowo łądował młynki kulowe gliną, palił w centralnym ogrzewaniu, wydawał maszyny z młyna. Przez 2 dni w tygodniu piece były wygaszane, w tym czasie wnioskodawca wykonywał masy zalewowe z gliny w młynach. Nadto wywoził śmieci i sprzątał. Przy piecu panowała wysoka temperatura i duży hałas.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy jest zasadne.

Sąd Okręgowy wskazał, że dowody w postaci: świadectwa pracy i zeznań świadka P. P. świadczą, iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako betoniarz w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w O..

Z tego względu uwzględnił okres tej pracy do okresów pracy w szczególnych warunkach. Odnośnie zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił tego zatrudnienia do okresów pracy w szczególnych warunkach, gdyż oprócz pracy na stanowisku wypalacza pieców wnioskodawca wykonywał również prace porządkowe i nie związane z wypalaniem pieców.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy, po doliczeniu okresu pracy w szczególnych warunkach w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w O., przyjął, że wnioskodawca spełnia warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach i w konsekwencji przysługuje mu prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2010 r.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył organ rentowy, zarzucając, mu naruszenie art. 184 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) w związku z § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) przez przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach oraz naruszenie przepisów prawa procesowego przez nie wyjaśnienie istotnych okoliczności, a w szczególności nie wyjaśnienie czy wnioskodawca wykazał pracę w szczególnych warunkach w wymiarze niezbędnym do przyznania spornego świadczenia. Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wnioskodawca w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie oraz o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej przez wpisanie prawidłowej daty końcowej jego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym, to jest zamiast daty 25 lutego 1971 r. wpisać datę 6 stycznia 1972 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest uzasadniona, a na uwzględnienie zasługuje żądanie uchylenia zaskarżonego wyroku.

Bezspornym w sprawie jest, że wnioskodawca wykazał 13 lat 7 miesięcy i 24 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Natomiast sporna kwestia sprowadzała się do ustalania, czy wnioskodawca posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Okręgowy na podstawie świadectwa pracy i zeznań świadka P. P. uznał, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w O. w okresie od dnia 9 marca 1970 r. do dnia 25 lutego 1971 r. pracował jako betoniarz i tym samym wykonywał pracę w szczególnych warunkach, przy czym przyjął, że doliczenie tego okresu jest wystarczające do uzupełnienia okresów pracy w szczególnych warunkach do wymaganych 15 lat.

Sąd Apelacyjny nie podzielił tego stanowiska. Przede wszystkim powyższy okres, wbrew twierdzeniom Sądu pierwszej instancji, nie jest wystarczający do uzupełnienia okresów pracy w szczególnych warunkach do wymaganych 15 lat. Należy bowiem zauważyć, że okres ten wynosi jedynie 11 miesięcy i 18 dni, a wnioskodawcy, do wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach, brakuje 1 rok 4 miesiące i 6 dni. Rozbieżność ta w sposób oczywisty podważa słuszność rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. Co prawda z treści świadectwa pracy wynika, że wnioskodawca w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym był zatrudniony od dnia 9 marca 1970 r. do dnia 6 stycznia 1972 r. (1 rok 9 miesięcy i 29 dni). Jednak Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wielokrotnie wskazuje, iż właśnie okres od dnia 9 marca 1970 r. do dnia 25 lutego 1971 r. zalicza do okresów pracy w szczególnych warunkach. Tak więc nie ma podstaw do przyjęcia, iż Sąd Okręgowy popełnił oczywistą omyłkę przez wpisanie tego okresu zamiast całego okresu zatrudnienia, czego domagał się wnioskodawca. Dodatkowo wątpliwości budzi w tym zakresie fakt, iż okres od dnia 9 marca 1970 r. do dnia 25 lutego 1971 r. pokrywa się z okresem zatrudnienia w w/w zakładzie świadka P. P..

Nadto Sąd pierwszej instancji dopuścił dowód z akt osobowych, jednak nie wyjaśnił istniejących rozbieżności między tymi aktami a zeznaniami w/w świadka. Analiza akt osobowych, a w szczególności zaświadczenia kwalifikacyjnego z dnia 25 maja 1970 r. wskazuje, że wnioskodawca wówczas był zatrudniony w charakterze pracownika budowlanego. Tak więc dokument ten pozostaje w sprzeczności z zeznaniami świadka P. P., który zeznał, że w okresie od dnia 9 marca 1970 r. do dnia 25 lutego 1971 r. wnioskodawca pracował jako betoniarz. Niewątpliwie okoliczność ta podważa wiarygodność jego zeznań i w konsekwencji ustaleń dokonanych na ich podstawie przez Sąd pierwszej instancji. Należy również zauważyć, że przedstawione przez wnioskodawcę świadectwo pracy nie usuwa w/w rozbieżności, gdyż wynika z niego, że wnioskodawca ostatnio zajmował stanowisko betoniarza, co jeszcze nie oznacza, że pracę tę wykonywał przez cały okres zatrudnienia w w/w zakładzie.

Wskazane wyżej przyczyny sprawiają, że w sprawie konieczne jest uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, bowiem wydanie przez Sąd Apelacyjny wyroku, co do istoty sprawy wymagałoby przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, co ograniczyłoby merytoryczne rozpoznanie sprawy do jednej instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien przeprowadzić postępowanie dowodowe na okoliczność spełnienia przez wnioskodawcę warunku 15 lat pracy w szczególnych warunkach. W szczególności Sąd Okręgowy dokładnie ustali, czy wnioskodawca w czasie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę w szczególnym charakterze. Postępowanie to winno objąć przede wszystkim ponowną dokładną analizę akt osobowych wnioskodawcy i innych dokumentów oraz ewentualne przesłuchanie świadka P. P. na okoliczność charakteru zatrudnienia wnioskodawcy w spornym okresie. Ewentualne dopuszczenie innych dowodów wnioskowanych przez strony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 kpc uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.